

ת"פ 11044/12/17 - מדינת ישראל נגד נגה קסה

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 11044-12-17 מדינת ישראל נ' קסה

כבוד השופטת טל לחיאני שהם מדינת ישראל	בפני בעניין:
ע"י ב"כ מתמחה ישראל חזן	
המאשימה	
נגד	
נגה קסה	
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד דוד כץ

גזר דין

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום, בביצוע עבירת החזקת סכין לפי **סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק")**.

2. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 07/06/17 בסמוך לשעה 06:00, בתא החיפושים בכלא שקמה, החזיק הנאשם סכין תחת התחתונים שלבש לגופו, בהיותו עצור.

3. הנאשם הודה וצירף תיק נוסף -

ת.פ 45366-03-18 בו הודה והורשע בביצוע עבירת החזקת סכין, עבירה לפי **סעיף 186(א) לחוק**.

מכתב האישום עולה כי ביום 17/08/17 בשעה 00:15 או בסמוך לכך, בבית הסוהר דקל, עת היה אסיר, החזיק הנאשם בסכין.

טיעוני הצדדים

4. **ב"כ המאשימה** עתרה להטיל על הנאשם מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

בטיעוניה הפנתה לערך החברתי שנפגע ולמידת הפגיעה במקרה דנן, תוך התייחסות להצטיידות מבעוד מועד בשני המקרים ולמיקום ביצוע העבירות, והציגה פסיקה לעניין מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים ועל כן, עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם ענישה שנע בין מספר חודשים לבין שנת מאסר בפועל עבור כל אחת מהעבירות.

ב"כ המאשימה התייחסה אף לעברו הפלילי של הנאשם ומשכך לצורך בהטלת ענישה שיהא בה משום הרתעה.

5. **ב"כ הנאשם** עתר להסתפק בענישה משמעותית אך כזו הצופה פני עתיד בלבד.

בטיעוניו הפנה לפסיקה ממנה עולה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה למאסר קצר.

ב"כ הנאשם סבר כי במקרה דנן, לאור נסיבות ביצוע העבירה, העדר אינדיקציה לשימוש כלשהו בסכין, מצבו האישי של הנאשם והעובדה כי רק לאחרונה השתחרר ממאסר וכבר פנה לרש"א לצורך שיקום, ואף לטענתו השתלב במעגל העבודה, יש להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

לחילופין, עתר ב"כ הנאשם להפנות הנאשם לקבלת תסקיר על מנת לבחון סיכויי שיקומו.

במועד הטיעונים לעונש טען הנאשם כי הוא מצטער על מעשיו ומעוניין לשקם חייו.

קביעת מתחם העונש ההולם:

6. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נעשית בהתאם לעקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

7. כל כתב אישום מתאר **אירוע אחד** ומכאן שיש לקבוע בגין כל כתב אישום מתחם עונש הולם אחד.

8. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הוא שמירה על גופו של האדם ובטחונו. החזקת סכין יוצרת פוטנציאל פגיעה משמעותי בגוף, במיוחד כאשר עסקינן בהחזקת סכין בין כותלי בית הסוהר.

9. באשר לחומרת הפגיעה בערכים המוגנים בגין עבירות החזקת הסכין כבר נכתב רבות, כך לדוגמה בע"פ 2047/07 **הנוק נ' מדינת ישראל** צוין כי: "כבר נשתפך דיו רב ונשתברו קולמוסים ומקלדות בפסקי הדין של בית משפט זה ובתי המשפט האחרים לעניין 'תת-תרבות-הסכין'. לפנינו היה אדם יוצא לרחוב ובידו או בכיסו ארנקו, מטפחתו ועטו. היום רבים היוצאים לרחוב וסכין בידם, או איש סכיני על ירכו, לאו דווקא כדי לקלף מפירות הארץ, ואך יוצאים פלוני משלוותם, ברב או במעט, תישלף הסכין; וסגולתה הטבועה של זו, שהיא עלולה לשפיכות דמים, וכדברי חכמים ש'הברזל מקצר ימיו של אדם' (ילקוט שמעוני, פרשת יתרו)".

10. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי **הפגיעה בערך המוגן היא ממשית**.

ביצוע העבירה בין כותלי בית הסוהר, מקום בו נעשים מאמצים רבים בכדי להגן על השוהים במקום ושפוטנציאל השימוש בסכין הוא משמעותי, עשוי להוביל לנזק משמעותי.

עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי הסכין אשר נתפסה בתיק העיקרי היא סכין קטנה ומאולתרת, והסכין אשר נתפסה בתיק שצורף היא להב של סכין בלבד.

11. **בחינת מדיניות הענישה** הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו עונשי מאסר בגין ביצוע עבירות דומות, בין אם בדרך של עבודות שירות ובין אם מאחורי סורג ובריח (ראו: רע"פ 3676/15 **מחאגנה נגד מדינת ישראל** (8/6/15), רע"פ 2932/08 **מרגאן נגד מדינת ישראל** (12/06/08), רע"פ 9400/08 **מועטי נגד מדינת ישראל** (20/11/08), רע"פ 9095-02-11 **מסארוה נגד מדינת ישראל** (17/05/11) ועפ"ג 28499-12-17 **נגבי נגד מדינת ישראל** (15/7/18)).

12. במסגרת **הנסיבות** הקשורות בביצוע העבירה (**סעיף 40 לחוק**) יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים:

התכנון שקדם לביצוע העבירה - הכנסת סכין אל בין כותלי בית הסוהר ו/או אלתור כלי שכזה מחייב תכנון מוקדם.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות - פוטנציאל הנזק שבהחזקת סכין בכלל, והחזקת סכין בכלא בפרט, הוא גדול שכן עצם קיומו של כלי נשק קר בידיו של המחזיק מגדיל את הסיכוי לשימוש בו (ראו: רע"פ 242/07 **אולימבוב נגד מדינת ישראל** (11/1/07)).

13. בהתאם ל**תיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג)** מצאתי כי **מתחם העונש ההולם** בגין כל אירוע החזקת סכין נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבדות שירות ל- 7 חודשי מאסר בפועל.

14. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרא או לקולא.

הגם שב"כ הנאשם בסוף טיעונו ולחילופין עתר להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר, לא מצאתי מקום לעשות כן ואסביר מדוע -

עסקינן בנאשם יליד שנת 1989 שלחובתו גיליון רישום פלילי קודם מכביד, וזאת בגין ביצוע עבירות אלימות ורכוש רבות. רק לאחרונה ריצה הנאשם עונש מאסר בפועל בגין עבירה דומה.

זאת ועוד, כעולה מדברי הנאשם עצמו, בעבר הופנה לקבלת תסקיר לא אחת, אך לצערי הדבר לא מנע את המשך הפעילות הפלילית של הנאשם. מה גם שבמאסרו האחרון בחר שלא לפנות לגורמי רש"א תוך תקופת המאסר ועשה כן רק לאחרונה לאחר שחרורו.

כעולה מהדיון היום גם קשר זה לאחר שחרורו מהמאסר לא הבשיל לכדי קשר טיפולי משמעותי.

משכך, לא התרשמתי כי עסקינן במי שיש להפנותו לקבלת תסקיר על מנת לבחון אפשרות שילובו בהליך טיפולי.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות-

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו** - הנאשם יליד 1989. ברי כי שליחתו לכלא לאחר שרק לאחרונה השתחרר מריצוי עונש מאסר יש בו כדי לפגוע בו.

ב. **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם** - לנאשם ילדה אשר לא היה עמה בקשר. שליחתו למאסר בוודאי תפגע באפשרות חידוש קשר זה.

מהדיון היום עולה כי קשר זה חודש לאחרונה, אם כי לא ברור מהות הקשר.

ג. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב** - הנאשם הודה בביצוע העבירות אך אין כל אינדיקציה לכך שפעל לפנות להליך שיקום.

ד. **חלופי הזמן מעת ביצוע העבירות** - עסקינן בעבירות שבוצעו לפני כשנה ומחצה עת שהה הנאשם בכלא, אם כי כפי שציינתי לעיל מאז ביצוע עבירות הנאשם אף ריצה עונש מאסר בגין עבירה דומה נוספת מאוחרת לעבירות אלה.

ה. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו** - לנאשם גיליון רישום פלילי קודם מכביד. לנאשם הרשעות רבות בגין ביצוע עבירות אלימות ועבירות רכוש, ואף לאחרונה ריצה עונש מאסר בפועל בגין עבירה דומה.

16. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** שכן עסקינן במי שבעבר ענישה לא הרתיעה אותו מלשוב ולבצע עבירות ואף בין כותלי בית הסוהר איננו חושש לבצע עבירות נוספות.

17. באיזון בין השיקולים השונים שוכנעתי כי יש לגזור על הנאשם בגין כל אירוע של החזקת סכין /

עונש מאסר ברף הבינוני של המתחם.

בדיון הקודם לאחר שחרורו של הנאשם מן המאסר הפניתי את הנאשם לקבלת חוות דעת ממנה על עבודות שירות, זאת כאשר הנאשם הצהיר כי הוא פנה לגורמי רש"א ואף הוכיח ראשית ראייה לכך שהיה בקשר עם גורמי טפול מחוץ לקהילה. לקראת הדיון היום הוגשה חוות דעת ממנה עולה כי הנאשם הגיע לממונה כנדרש ונמצא מתאים לריצוי עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות.

לצד הגעתו לממונה הנאשם מקפיד להגיע לדיונים בבית המשפט, הגיע היום מלווה בבת הזוג, אם הקטינה, שעמה כאמור חידש הקשר והובהר כי אף הנאשם השתלב במסגרת תעסוקתית ולא נחשד בביצוע עבירות נוספות.

במצב דברים זה, ולפנים משורת הדין, אני סבורה כי ניתן להסתפק בעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות לתקופה ממושכת לצד ענישה כלכלית מוחשית.

18. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

הנאשם יתייצב לריצוי עונש ביום 24.6.2019, במשרדי הממונה בעיר רמלה עד השעה 08:00. הובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי הממונה, שאם לא כן ירצה את יתרת המאסר מאחורי סורג ובריח. במידת הצורך ימסור הנאשם בדיקות שתן לגילוי סמים.

2. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום באם יבצע שוב עבירה לפי סעיף 186 לחוק.

3. הנאשם יחתום על התחייבות על סך 1500 ש"ח להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירה לפי סעיף 186 לחוק.

ההתחייבות תיחתם עוד היום. לא תיחתם, ייאסר הנאשם ל- 7 ימים.

4. הנאשם ישלם קנס בסך של 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורת הקנס. הקנס ישולם ב- 6 תשלומים שווים ורצופים, תשלום ראשון תוך 30 יום מהיום.

הסכינים יושמדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, 26.5.2019 26 מאי 2019, במעמד הצדדים